

ELŐFIZETÉSI DIJ :

Egész évre 5 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :

Piac-utca 42. sz. (Hungáriával szemben.)

Megjelen: minden vasárnap.

Csonka egyetem.

Amire már régen vágytunk
 Ágáltunk és agitáltunk,
 Meg van ime! Hogy ne lenne?
 Ambár nincs köszönet benne!
 A pénzünkért kaptunk nullát,
 Miniszteri arany bullát.
 Dehát meg van az egyetem
 Az a csonka
 Az a rég várt
 Az a drága
 Az a híres
 Debreceni szép egyetem!

Hiába hordjuk a vékát,
 Biz' lenyeltük mi a békát.
 Édes sógor!
 Cavis sógor?!
 Soh' se higgyél a mungónak,
 Soh' se higgyél a Bécs felé gravitáló
 Labanc máju osztrák fajnak . . .
 De te hittél
 De nem győztél
 Azt a bus árnyékvilágát:
 Lenyeltük biz mi a békát.

Mindig így volt,
 Mindig így lesz
 Csalfasággal hitegetnek
 Kinnal pokollal fizetnek.
 Édes sógor
 Cavis sógor
 Az a tanulság belőlle
 Amig meleg rajt' a bőre
 Soha se higgyél a mungónak
 Labanc lelkü
 Édes szóval hitegető
 Csuj mungónak.

Csodákat beszélnek arról hogy milyen olcsón lehet most

Gerő Ernő férfi-, fiu- és gyermekruha áruházában vásárolni.

DEBRECZEN, PIAC-UTCA 41. SZÁM.

Legszolidabb alapon álló, elsőrendű ékszer, óra,
ezüst és ::: ::: drágakő raktár **Sándor Ármin.**
Debrecen, Piac-u. 41. (Dréher sör csarnok mellett.)
Szokatlan olcsó árak.

Szikrák.

Szántay János könyvivő egyik **Ferenc** nevű barátjánál tett névnap látogatást a napokban. Mint mondják, kapott is egy tányér — csócsát!

Nagy Zsiga cipész mester kedden egy tehenet vásárolt. Egyik kartása kérdezősködésére kijelentette, hogy a borszükségletét maga fogja előállítani.

A **gépjavító** műhely alkalmazottai fényes és kedélyes mulatságot rendeztek az Egyetértés dalkör „öreg” tagjai tiszteletére. Egyik jelenlévő azt állítja, hogy bizony volt egy pár ünneplő tag, aki teljesen visszaesett a — lábatlan gyermekkorba.

Nagyban hangsúlyozzák, hogy van már víz Debreczenben, csak vízvezeték legyen. Csak később fel ne jajdújanak, hogy van már vízvezeték, csak víz legyen.

Debrecen hát csalódás érte. **Csonka** egyetemet kapott. A Péterfia-utcán pedig most nyílt meg az „Egyetem kávéház”. Jó lesz annak is helyesebiteni a címét — „Csonka Egyetem Kávéház”-ra.

Debreczen az iskolák városa, — szeretik hangoztatni. Pedig Debrecen a *vasutak városa*. Itt még a fő-utca is — *rendező bályaudvar*. Haladás helyett állandó a — *tolatás*,

A **Stenczinger háznak** csak nem akar vege szakadni, pedig már egy vége szakadt. Még a bontása is örök időig tart.

Azt mondják a mérnöki hivatalban, hogy csatornázást *bevégezték*. Dehogy! Ezt a mi csatornázásunkat csak — *kivégezni* lehet.

Sohse irigykedjék senki, hogy a városi urak drágasági pótlékot kapnak. Majd kap egy kis drágasági pótlékot az adózó polgárság is — közteher emelés címén.

Bicó Gyula feltűnést keltő szónoklatot tartott a napokban, melyet azzal végzett: Luba a zab

Berkó János tüzoltóhadnagy arra a hirre, hogy Debrecen egyeteme *csonka* lesz, bánatában a kolencszer három deci helyett Halásznál kilencszer kilenc decit rendelt.

Sötét történet.

Makutya ur váratlanul és véletlenül egy órával előbb jön haza a körből, mint rendesen. Feleségé, aki erre nem volt elkészülve, éppen egy fiatal katonatiszt karjaiban pihen. Ezt Makutya ur a szoba sötétjében nem látja csak hallja.

— Van itt valaki? — kérdezi dühösen.

Halk sarkantyupengés a válasz.

— Azért! — mondja szeliden Makutya ur és távozik.

Pillangó.

A tánca, lepke libbenése
Mint könnyű pille, úgy lebeg
Százszor szerencsés a halandó,
Ki hálójában fogta meg.

Debreczeni színészet.

Zilahynak a napokban beszél egy habitué, hogy az egyik énekesnőnek nincs is hangja.

— Nem baj, majd megjön! — felelte a nagy Zsül és nyugodtan tovább szivarozott.

A **baloldali** földszinti bejáratnál szokott álldogálni Zilahy és Irmái az árnyékába. Eppen az Ártatlan Zsuzsit adták s Zilahy egyszerre csak a szinpadra mutat:

— Te, kicsoda az, aki a cimszerepet játsza?

Irmay diszkréten — odasugja: Borbély Lili.

— Hallatlan, kicsoda művésznő, hogy még a direktorát is így megtudja téveszteni — morfomirozott Zsül, a nagy zseni.

Zilahy úgy él, mint egy „Kis gróf”. A Színházi bizottság már egy „Élő halott”: nem tart üléseket. Van „Pálinka”, no meg „Ártatlan Zsuzsi”. Hát mi kell még egy színigazgatónak?

Székely Gyula és Kassai Károly nem a legjobb barátok. Egyik a másik szerepeire vadászik. Ezért kell a közönségnek elszenvetni annyi — baklövést.

Máthé Gyula új tagot végre felfedezték. A Kis grófban egy — ripacsdirektor szerepében.

Zilahy legközelebb a *Bor*-t is előadatja. Attól fél ugyanis, hogy még be találják választani az — antialkoholista ligában.

Furcsa, a debreceni színháznál most Ártatlan Zsuzsi után állandóan a Kis gróf jár.

Panaszkodik a színháznál egy kis kardalosnő Kassainak:

— Fáj a szívem!

Kassai félvállról adott neki jó tanácsot:

— Huzasd ki!

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám.

Lelkiismeretesség.

- Maga az új kocsis?
- Igenis!
- És tud hajtani?
- Ha a grófnő megengedné, hogy egy próbahajtást eszközöljek a grófné szoknyája körül...

Bihari pontok.

Két halálos ítéletet várunk Nagyváradon. És még mindig nincs közte a harmadik, — a városnál divó rendszer.

Hosszupályiban beszélget két atyafi:

- Hát választottunk komám!
- Választottunk bi a!
- Hát osztég mit szól kend hozzá!
- Azt, hogy ippeg jókor jött. Télviz idején.

A Petőfi-társaság Nagyváradon volt. A összes üzleteket bezárták. A vendégeket hitték, hogy az ő tiszteletére.

— Dehogy! Az üzlettulajdonosok mind tagjai a Szigligeti néven nevezett társas egyesületnek.

Bordé Ferenc a legegyszerűbb embere Nagyváradnak. Az egész város egyhangú lelkesedéssel szereti.

A pircsisoron.

- De lassan öntögeti már a nap a meleget.
- Ő is a drágasággal tart; a régi árér keveset.

- Miuta visel ked cipőt?
- Miuta nem tudok csizmát varatnyi.

Micike.

a virágáros leány csintalankodásai.

- Az ünnepre mit kapok? — kérdeztem a multkor Zengey Muki urat.
- Legföljebb cukros mandulát — mondta ő. Ha tavaszkor jól viselte volna magát — tette hozzá jelentősen — babát is kaphatott volna!

Multkor este Kölcsey Ákos urral találkoztam a Péterfián. Megszóllított.

— De régen nem láttam Micike — mondta. Már azt hittem, férjhez is ment.

— Csak nem ettem kefét, hogy od'adjam az arany szabadságom — feleltem.

— No már az igaz — jegyezte meg ő, hogy a maga szabadsága — aranyakat ér.

Bundi sógor kerülgetett a multkoriban és bizalmaskodni kezdett. Rá is szóltam:

— Nem vagyok én kékmacska, hogy engem simogasson!

Bundi sógor erre ojjan fájdalmasan röffent, mintha husz hizott disznó árát siratná.

Kellemes akadály.

- Bácsi, maga már 90 éves? És sohasem volt beteg?
- Nem lehetett kérem alássan... A faluban nincs doktor.

Karambol Flórián.

Feleségemet megszólította a rangkórság. Kicsinyli, hogy csak forgalmi hivatalnok vagyok. Evégből lépéseket tett odafent, hogy legalább is állomás főnök lehessenek.

Jó magam ugyan csak amellet foglalok állást, hogy ha már vezető akarok lenni, legjobban szeretek iszokvezető lenni a fehérsztalnál.

Feleségemnek aztán megígérték, hogy mindenesetre megfognak bizni valami vezető szereppel.

A napokban aztán kaptam egy aktát, amelyben tényleg vezető szerepet jelöltek ki számomra. De nem állomásvezető, sem iszokvezető, hanem pizokvezető szerepet adtak, beosztottak anyag és lel-

tárkezelőnek.

Persze ezen vakmerőség ellen kézzel-lábbal tiltakoztam s kijelentettem, hogy én nem leszek csepürágó, inkább maradok továbbra is a forgalomnál.

Természetesen a feleség is savanyu képpel fogadta ezt s megígérte, hogy többet nem szól belé a kártyámba, bizza a sorsra.

Na igen, mert hát: Tág mezőnk a széles nagy világ!

BÓNI GYÁRTELEP ÉS MEZŐ-
GAZDASÁGIRÉSZVÉNYTÁRSASÁG

∴ ∴ NYIRBÁTOR, AJÁNJA ∴ ∴

Bóni Sósorszesz

ÉS MÉSZHOMOK-TÉGLA KÉSZÍTMÉNYEIT.

Pajkos rimek.

Ha át lépünk bizonyos koronát,
Nem költünk egy este — négy-öt koronát.

Ha a férj ur öreg, több mint bizonyos,
Egyedüli helye az a — bizonyos.

Lehetek kegyelmes, vagy tekiertes,
Ha tölem a nő csak — bugyellárist lesz.

Legyek koldus ember, de ám a mi fő,
Mindig olyan legyek, mint a — termés kő.

Bugyi Sándor

Hogy osztán ez a diszfó jószág, mán hogy a Villám véllem van egy kategóriájába, mer ünéki is akkurátus akaratos természetje van, mint nekem, mer akkor menne, mikor nem kék, hát elhatároztam, hogy tuladok rajta.

Ipppeg Csóka urnál lököttem be a minap, mondok, nyalok mán ekkis jót, mer még akkor ippeg nem vót flöstök, hát ott van a görbe Kaszás is.

Oszt hogy hogy nem, hát szóba jött a lú sorja is, mer hát ijjen fuharos emberek vagy a politikaji sort veszszük elő, vagy a lúba akadunk fenn.

Hát így osztán módnékül kikeltema lú ellen, hogy szeretnék valahogy tuladni rajta.

Aszongya oszt a görbe Kaszás, hogy hát ü elcserélné ezt a jószágot, ami a tajigába van, az enyémmel. Fájín jószágkíssig, aszongya, mer mos vette kedden a lúvásárba, de az ü természetje nem pászol ehhe a jószágho, hát szeretne tuladni rajta.

Hogy osztán a jószágot azonos mód körülraggyuztam, hát meg is teccett rögvest, mer hogy mekkerültem véllé Rákóci-uccát, ótán Nyomtató uccán felmentünk Vár-uccára, oszt vissza Csapó-uccán, hát úgy úgy ment a, hogy aztat hitték, hogy mink vagyunk a pósta ótomobili.

Aszondom oszt a görbe Kaszásnak, hogy hát osztán mit fizet kend még erre a lúra, hogy elcseréjsem az enyémmel?

Aszongya, hogy el ne bolondiccsam mán, hanem ü kérdi, hogy én mit fizetek rá?

Addig forgattuk osztán a szót, hogy aszontam, adok rá tíz ezüstöt.

Gilt is vót osztán a vásár, mer én kifogtam a Villámot, avval a görbe Kaszás meg átkezelte, montam néki, hogy egíssiggyel nyüdd el sógor, ü meg az ü lovát a birtokomba engette, oszt ahogy a két rud közzé nyomtam, azut begomboltam, úgy mentünk mink a koplalóba, mint valami bákirályné.

Hogy osztán este ittuk meg az áldomást, hát biony eltötöttük mink az időt, mer a lovat nem akartam magába hazaereszteni, mer mondok még nem tuggya az uj kovártíjt, hát mekkellet néki éngem várni.

Igy osztán, úgy hajnal felé vetöttük haza.

Avval, hogy otthon vótunk, bevezettem az uj kovártíjba, tenni akartam néki ekkis lucernát, dehát akkor láttam, hogy biony elfelejtettem én venni, így osztán csak behuztam rá az ajtót, én meg lehuzóttam odabe a vacokra.

Reggel osztán, hogy ippeg jókor fuharba kellett menni, hát mondok, megnízem mán a jószágot, hogy mit álmodott.

Ahogy benyitom az ólajtót, hát módnékül röhög rám a jószág.

Ni te mondok, e meg a Villámnak a röhögise, hát hogy kerül ez ide?

A disztó görbe Kaszás, mig aluttam, visszalopta a Villámot, hogy hótta után nyerje meg a fünyeremint,

Megyek oszták át Kaszásho, ippeg akkor vigezte az udvaron a lú sorját, oszt aszondom néki, hogy hát tesvir, úgy látom, hogy a jószágot visszaloptad az íccaka, hanem a tíz ezüstöt meg elfelejtetted visszalojni.

Osztán még nem akart tudni a a tíz ezüstrül. Hanem mikor fogdostam a löcsöt, hocscsak úgy ropogott a kezejím közt, hát mingyán kapkodott az istirimli szár után. Oszt gubázta kifelé a tíz ezüstöt.

Aszongya, hogy itt van ni, mer ü ojjan jószággal még csúffá se tenné magát.

Hát mondok, a magad jószága tegyik csúffá, oszt ott hattam.

Szabadságkérés.

— Főnök ur, a nagyanyám . . .

— Ugyan találjon ki már valami újat!

— . . . elvinne a lóversenyre, ha méltóztatnék megengedni . . .

Megkapta a szabadságot.

Arany, ezüst ékszer és szoborak
legszébb kivitelben és legolcsóbban felelőség mellett nagyválasztékban beszerezhető

Kostya János

ékszer és óra üzletében

Széchenyi-u. 1. sz. alatt.
Református kistemplom mellett.

Megfelelt.

— No, én is kaptam 5 koronáért egy darabot az akasztott ember köteléből.
 — Kár vót a kiadásér.
 — Mér?
 — Várhattál vóna a magad kötelére, az se lehet már messze.

Álom.

*Ez az élet csak egy álom!
 Igaz mondás, ugy taládom.
 Mert, ha nyelves feleséged,
 Almodozni nem hagy téged.*

Szende Anica

— egy dócista naplója. —

Édes dadám! Közelg a karácsonyi vakáció, törjük a fejünket holmi apró meglepetéseken és járjuk már most is a várost alkalmas ajándékokat keresni. Megálltam egy kirakat előtt a múlt pénteken, a sok fényes ékszer egész elvakított. Bámultam én azon törtem a fejem, hogy melyik láncot fogom most a nagypapától kapni. No persze nem is olyan meglepetésre gondoltam amit én fogok vinni, mert az ugysem lesz valami kellemes a papákra nézve . . . egy pár szekunda a neveléstan, kémia stb. Hisz erre el vannak készülve ugyis otthon.

Hát amint ott nézegettem a kirakatot, egyszerre csak kit látok magam mellett, a kis Konkoly Bódogot, aki olyan szomorúan tördelte a poharakat tavaly András napján odahaza. Most is igen boldogtalan ábrázattal köszöntött, hogy szinte megsajnáltam. Szegény perrendtartás, a mely az ő fejében sehogysem akarja magát rendbe tartani. Azt hiszem, hogy ő vele történt meg az, mikor Kolozsváron felelet közben mindent össze zavart s a tanár azt mondta neki: Nézze barátom! Ha maga keresztyén, ugy kezdje elől s mondja végig, ha zsidó ugy kezdje hátul és mondja elejéig, de ne zavarja össze! Mire a szerencsétlen Boldog azt felelte: Nagyságos tanár ur, én felekezetenélküli vagyok. Persze meg is bukott.

Nagyon szótlan volt, most is téged és a papákat üdvözöl, nemkülömben én is, hü

Anicád.

Nem jön zavarba.

— Mit tettem én, hogy ilyen szemtelen hangon mer velem beszélni?
 — Semmit. De kipótolhatja, amit elmulasztott.

Nyeldeklő Balázs.

— Sójajtásai. —

A kis Jézuskától mit sem várok, mert amit én kívánok, ahhoz ő nagyon fiatal. Kivánságom: öt kiló borsos kolbász, finoman kisütve és egy friss cipó.

Egyik kollegám azzal lepett meg, hogy hizok. Ez optikai csalódás. —

Ugyanis akkor nap vett pápaszemet, mi — jobban nagyított, mint a másik.

A mult héten hasra estem a nagytemplom előtt. Közel állók azt mondják, hogy — nagyot koppantam. — Csontra estem.

Idealizmus.

Z. báró a feleségét a legjobb barátjának az ölében látja.
 — Hallatlan! — tör ki a férjből az elkeseredés. Hogy sülyedhetél idáig?
 — Kérlek — mentegetőzik az asszony — házasságot ígért nekem.

Szigligeti színház.

Pálmai Ilka Nagyváradon volt Nagy sikert aratott. Zsigmondi Anna dicsekedve mondta:
 — Mi ez mind az babéromhoz képest.

Erdély Miklós debreceni szinigazgató akar lenni. Azt kérdezte tőle valaki:

— Hát ez kollegiálitás?
 — Miért?
 — Zilahyval szemben pályázni.

— Hát kollegám nekem Zilahy?

Gózen Gyuta kifogta a huszonegyet. A színházi bíróság huszonegy forintig megbírságolta.

Annuskát is előadták. De, mert a szintársulatban nem akadt megfelelő személyesítő, — vendégszereplővel.

A „VILLAM”-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége

Uri-divat cikkek ^{és utazási} ^{kellékek} **Aszmann Ferencnél.**
 DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Kotnyeles Pistuka

Jaj ajanyosz szejkesztő báci, de sok mondani vajom jesz. De ne tesszék ej-ájujni, hogy én szugtam be a szejkesztő bácinak bájó Zengei Muki báciról az ajábbi kisz eszeteckét. Tecik tudni a mujtkojiba amikoj az ejsző fagyos éjszaka vót, hát én mentem hazafeje a mamuskámmaj az ejsző bájjó, az Ajfőjdi pjóba bájjó, hát tejemt usze kit játanak gyejmeki szemeim, mint Zengei Muki ujat, akit ugy hijnak, hogy tajmi bájó a színes gajjéljával. Bemegy osztán a hét vájasztó bogájhoz cimezett caffé-hausba, amit közönségesen magyaj kijálnak hivnak ész ott czáját jendejt.

A vendéjjosz aj, akit Ejősz Jakabnak hivnak s aki egész kedvesz embej, ha maga van, hát jeűjt Zengei Muki uj mejjé és kejesztbe tette a jábát. Ejje pejsze dühbe gujujt ez az én Muki bácim és kikéjte magának, hogy az asztájához jeűjön egy vendéglős. Pláne egy olyan embej, aki szüjetésénj fogva hasonjit a debjeceni egyetemhez, mejt az is csonka, meg ez is.

No pejsze Ejősz Jakab sze majadt adósza a Muki ajnak, ugyancak megmondogatta neki. Szót aszt isz mondta, hogy ez ujabb tájszadajmi sztikijéjő isz tájékoztatni fogja Komjószi Miki báci. Ejje asztán ugy ejhajgatott Zengei bájó aj, mint aki a fübe eszett.

A fűjő jut eszembe, hogy Ciffi Nándi báci a gőzma-jombój — ejmondott egy viccet, hogy ahoj kopasz a főd az azij van, mejt a zsidók ott jöttek-mentek. Jaj de huncut vót oszt ez a Bojusz Miska báci, még jekapta a Ciffi báci fejéjől a kajapot, ész aszt kéjdezte tője, hogy tán itt isz a zsidók jájtak bucsu uton, hogy olyan kopasz a feje. Pejsze mujattak jajta az embejek, amije Ciffi báci azt mondta, hogy „utánnyomász nem dijaztatik“.

Hát mondja szejkesztő báci, Ciffi báci az ejsző nyomászt dijazta?

Jaj de jőj mujattam azon is, hogy Bicó báci még a fojgác őjgjőf Hajszányi uj összeveszett az őjmázoj Thiszen bacináj és másznaj Hajszányi uj vájta a Bicó Gyuszika szegédeit és ez ejküjdött neki hat kőmivesz szegédet. Jaj de szavanyu embej isz ez a Hajszányi őnejbizakodott őjgjőf.

Igaz az kéjem, hogy az a Szavanyu Vendej kajikatujája a Komjószy báci fotogjafiája? Ejnye-ejnye.

Hát Rászó Sándoj aj, aki a megyei főügyész ajnak neveztette ki magát, ejesztett a közjegyzőségtő. Pedig ugy szavajt a vájasztásokon Nádudvajon. Káj vót? Apjoposz, itt jut az eszembe, hogy a Weszprémy István aj megvájasztásánáj vajaki nagyon vejte az ejjenzéki jelölt mellett a mejjét, de püre eszett, mejt nem ugy tőjtöntek a dojgok, amint gondolja. Ugy kejj neki.

Bizony csak azt mondom, hogy nem jó minden jében kanáj jenni.

Na de ajászojgája szejkesztő báci, majd ijok még a vadászokjój isz.

Szejeti még? Jántással vagy anéjküj?

Iszten veje:

Kotnyejesz Pistukája

jeendő udvaji tanácsos és csonka egyetemi tanáj jelleg nélkül.

Pedig lehetne.

Fiu: Mondja csak édes apám, miért nincs az asszonyoknak bajsza?

Apa: Szamár vagy, hát iszen a juhok közt is csak a kosnak van szarva. Érted má most?

Fiu: De kenek nincs szarva.

Anya: Pedig lehetne neki.

Pakonpart Alfréd

Vigyázzanak Hullám ur és Fei! Ismét itt volna egy kitünő vendég! Szép, nagy, telt arc és selem szőr!

— Á, van szeencsém Nagy Lajos hirdetési nagyioda tulajdonos ur, alázatosogája! Tehát mégsem igaz ugy-e bá' kéem, amit a rossz nyelvek mesélnek? Hogy nem méasztatik tudni mit? Hát azt kéem, hogy uaságodnak vianyeőe beendezett bootváó készüéke van! Pesze kéem, azt tudtam, sőt tudom is, hogy uaságod még a baomfi ketrecét is központi légfütéssel látta el, de hogy vianyos bootva készüéke legyen, azt nem hihetem. Ó igen, tudom kéem, hogy ahhoz csakis foékony viamosság kell, mint a molziban láttam! Hát az üzlet hogy mozog kéem, ha szabad édek-lődnöm? Hogy ég tühetően? Hát csak legyen szeencsém a jövőben is! Alázatosogája!

— Hát mi ez Hullám ur és Fei?! Önök is ugy látom költői hangulatban vannak, még elalusznak? Ez kéem szemteenség! Ezt nem tüi az üzlet tekintélje! Megé-tették? Na!

A kura.

— Hogy van a nagybátyja?

— Szegény, karlsbadi kurát használt és egyszer éretlen szilvát evett, gyomorhurutot kapott, belehalt, ez pedig megzavarta az egész kurát.

Trabukó Marcsa

— Oh kérem, már csakugyan belátom, hogy nekem nem érdemes sehova menni, mert ha valakivel történik valami, az nem lehet más, mint Trabukó Mari.

Vasárnap délután is, hogy megtuttam mit adnak a színházban, hát gondoltam egyet és elmentem. Nem tagadom kérem nagyon jó darabot adtak — szindarabot — és ez volt az én szerencsétlenségem. Hogy se kicsi, se nagy, meg aztán magam sem vagyok — hiszen tetszenek tudni... — hát nem tudok magamnak parancsolni és végtelen tudom kacagni a tréfát, meg utoljára nem nevetet mindenki úgy, hogy befogja a száját, mint Sz. Mari, aki csak azért teszi ezt, mert elől kihulltak a fogai. Oh kérem, már majd kiszakadt a vikonyom, annyira nevettem, mikor egyszer püff, valami nagy roppanást érzek és olyan tág lett rajtam a ruha. Jaj Istenem — gondoltam — mi lesz velem, ha a kezembe kell kivinni a szoknyámat. De szerencsére rájöttem, hogy csak az alsó szoknyám galadja szakadt el a nagy nevetéstől. Bezzeg nem tudtam már ezután nevetni, mert mindig azon gondolkodtam, hogy tudok innen kimenni. Mig aztán elhatároztam, hogy nem mozdulok a helyemről addig, míg valaki a színházban lesz. Így is lett kérem, mikor már mindenki kiment, én is kirántottam magam alól az alsó szoknyát és hirtelen a nagy kabátom alá dugtam és úgy osontam ki a színházból. Csak aztán ides csóválta otthon a fejit, mintha nem hitte volna el az esetet.

Civisek a Bikában.

— Hajják már sógoromé, azt írja az ujság, hogy az osztrák odafenn Bécsbe bennünket, magyarokat hűjéknék és kötzöni való bolondoknak tart!

— Igassága van sógorom az osztráknak, a bür hűjikk rá, mer csakugyan bolondok vagyunk, hogy úgy haggyuk magunkat tülle órunknál fogvást vezetni. Csihé-puhé kéne nekik, hogy ük nyargalnának, mint a kötzöni való bolondok. De úgy teszünk, mint a halálra ítült ember, haggyuk nekik a hurkot szípen a nyakunkra tenni.

— E már bizonyos, sógorom!

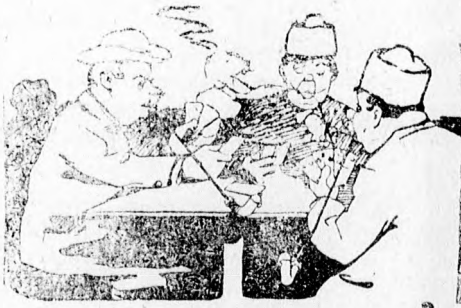
— Hát ezut már öntözni fogják csakugyan a Hortobágyot, ha nem lesz eső, sógoromé.

— Hogy-hogy? sógorom.

— Hát úgy, hogy rostával horgyák majd a Tiszából a vizet, sógorom.

— Lesz is ott legelő sógorom a marhánknak büvön.

— Meghiszem azt, sógorom.

Ripacséknál.

— Igazgató ur, nem játszom tovább. Az imént egy csizmát vágtak a fejemhez.

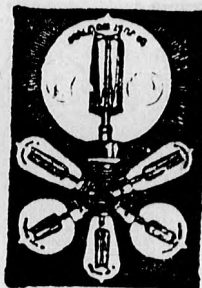
— Marha! Várja meg a másikat, legalább egypár lesz!

Modern

villamos berendezések

világítás, Dynamó és Motorberendezések. Szakszerű munka előnyös ár nagyraktár különleges csillárokból, Woffram lámpákból 20

Fazekas Imrénél Piac-u. 83. Telefon 567. sz.

A gyenge hajtás
egyetverő fává növekszik.
Kis forgalomóriásivá fejleszhető
szakszerű izléses

NYOMDÁSZAT
igénybevételével
Pénzüzetek, Kereskedelmi ipar-
vállalatok forduljanak bizalommal

Mihály Sámuel
kinyomdája, papirüzlete és
irodaberendezési szaküzletéhez

Telefon
106.

Önértet.

— Igazán szép volt az ön legutolsó költeménye. Hiába, meglátszik, hogy az ön bölcsőjénél ott állt a múzsa.

— Mit állt! Hasravágódott!

Ártatlan Zsuzsi Molnár Testvéreknel
 A pécskai cigánysoron, Fecs-kém hova szálsz, Asszony-:-: kám adj egy kimenőt :-: kitűnő gramfonlemez-felvételek — egyedül:
 Egyháztér 2. sz. alatt kapkátók.
 Telefon 127. szám.

NEUBAUER JANOS sodronyke-
 rités gyára
 Debrecen, Kétmalom-utca 4. sz. Péterfia.
 Telefon helyben és Hajdumegyében 768.

! ! Ajánlja: Esőrendű gyártmányait, sodrony-kerítéseit befőtömlős csővasoszlopokkal, kertek, szőlők, gazdasági udvarok nyaralók és tennispályák bekerítését a legolcsóbb árban. Házlebontás miatt főtéri üzletemet felosztattam és gyári irodámat Kétmalom-u. 4. nyitottam meg.

Nyáron beraktározott mindennemű
száraz tűzifa
 pontosan kimérve öl és vagonszámra kapható
Lövinger Mór tűzifa nagy raktárban.
 Iroda: József kir. herc.-u. 40.
 Telefon: 121. 37

Kitüntette a Bécsi, Párisi és Londoni kiállításokon
 arany éremmel és oklevéllel.

**Vannak fájdalmai?
 Rheuma, osz, köszvény
 szaggatása?**
 Ezen fájdalmak ellen legbiztosabb házszer a híres

KIRÁLY-BALZSAM!
 Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszünteti.
 Fog és térfaja: 15 perc alatt megszüntet. Egy nagy üveg ára 2 kor. teljes használati utasítással. Kapható a feltaláló és készítő 62-III.

Grósz Nagy Ferencz gyógyszerárában Kossuth-u. 8 Színház mellett.

MÁTHÉI JÁNOS
 Debreczen,
 légszesz, vízvezeték, csatornázás, fürdő berendezés, épület és diszmi-bádigos munkák vállalata.
Modern üzlet: Egyháztér 5.
Műhely és iroda: Darabos-u. 54
 Telefon szám 321. 14

Magyarország egyik legnagyobb
órás és ékszerész üzlete.

Szebbnél szebb menyasszonyi ékszerek, jeggyűrűk, ezüst kelengyék és alkalmi ajándéktárgyak. Pontos órák. Csoda olcsó árban.

Rose Dezső ujhelyiségében
 Piac-utca 32. sz.

A Dréher sörcsarnokkal éppen szemben.

Megérkeztek
 a legfinomabb angol
divat szövetek
MOSKOVITS JÓZSEF
 uriszabó divattermében
DEBRECZEN, Piac-utca 26 sz.
 Üzletemet a szemben lévő barakban helyeztem át

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők berendezését egjutányosabban eszközöl
Fölövári S. debreceni első elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1-ső szám.
 Villamos felszerelési cikkek nagyraktára.

Figyelmen kívül ne hagyjuk
 hogy a legszebb és legfinomabb bókákat és karmantyukat (muffok) Végh Gyula szücsmesternél szerezzük be anynyival is inkább, mivel az első Magyarországi Divat-szücsipari kiállításon „jó munku, jó izlés” versenyképességért állami bronzéremmel lett kitüntette. Mindennemű boagarnitúrákban a legnagyobb választékban. Határozott szolid árak! — Teljes tisztelettel:
Végh Gyula.

Özv. Dankó Béláné és Társa temetkezési vállalkozók.
 Telefon szám nappal 322. (Kossuth-u. 15) — (Éjjel 66. sz. Péterfia-u. 70).

Szives tudomásul! Tisztelt üzletfeleink és a n. é. közönség szives tudomására hozzuk, hogy temetkezési intézetünket a mai kornak megfelelően tetemesen megnagyobbítottuk új gyszkoosikkal, diszletekkel szereltük fel. Teljes szobabehuzásokat új szabadalmazott készülékünkkel Esetről-esetre fertőtlenítve teljesen szégek nélkül végezzük.
 Temetéseket, hullaszállításokat (Crematoriumba is) személyes felügyelet és közreműködés mellett végzünk. Elvünk a tisztességes verseny. Csakis személyes meghívásra jelentkezünk temetések felvétele végett.
 Szives további pártfogást kérve maradunk Tisztelettel
Özv. Dankó Béláné és Társa temetkezési vállalkozók

Hirdetéseket

jutányosan

vesz fel a

kiadóhivatal.